

25. Jul. 1972

FAKTA

Dato:

25. Jul. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 3 s. 11-17

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

og blive an i intellektuel
(hvad man ikke kan
blive) med sigel og dybde
et had til alle i intellek-
-tuel verden, men det er
sikkert at gøre sig klar
at det sandsynligvis er en
ren illusion, en særlig
raffineret form for livsfejse
i det fortrinfulde på
glorie med spil og sport.
At erkende dette vil sikkert
være en sundere grund
for intellektuel arbejde end
at gøre sig sig at det
har en højre- eller be-
-tydning og mening.

Paris

25-7-72

Idag begyndte jeg
helt spontant, og den
nogen beviselig grund, at
lave nogle montager
med postkort.
Så jeg begyndte at have
-deltagelse som vittig ved
Først jeg følte at hvad jeg
lavede var skidt i med alle
de tanker og teorier jeg i den
sidste tid har arbejdet med.
At det var "forkast" i forhold
til den mening om hvordan
kunst skal være som jeg
men at være nødt til op-
-nå den teoretiske arbejde.
Jeg følte - det var noget
"gammelt" jeg lavede.
~~Først~~ Først det er dette: jeg
den nær mig en teori baseret

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

den jeg for dybtblødt begrund
mig?
Stiller i dette dilemma har
jeg ofte følt den tanke om
det ikke ville være mere i
overensstemmelse med mig selv
hvis jeg simpelt hen gik
uden i et teori (gennem
og jeg næsten udelukkende
være på en forelsket tanke)
og gøre lige hvad jeg havde
og lig i dybtblødt.
Hvorfor kan jeg ikke det?
Er der fordi jeg har fortalt
mig på Marcel Duchamp,
Mondrian, Malevich, Ad
Reinhardt, Joseph Kosuth?
Til et vist punkt - ja.
Men det skyldes sig selv
og at jeg dels gennem
min besættelse med
overbevende kunstner, dels
gennem at opstille et ideal
og indføre dette en vinding
og det man skal der selv
-virke.
Mit ideal består i at jeg
skal have noget der er godt
og "rigtigt" og i de sidste opvækst
og er faktisk og som mest
andere kunstneres deres menin-
ger og tanker.
Man kunne prøve at stille
det så den op i det du kan
have er der (i sugens nu-
-ter - da alle individer er
forståelige) i nogen andre de-
man have - MEN i det
dybtblødt du prøver at lave
det de andre laver, eller
noget der gør ud for dem
eller ligner dem så er det
SKIDE i indvirkning - for

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

det er ikke dig og det
kun du kan leve.
Jeg beundrer de andre for-
-di jeg finder dem originu-
-le, hvor de der er jordi-
de, så sig selv, jeg vil gerne
være som dem, men det
bliver jeg jo nok ikke
ved at forsøge at ligne
dem - kun ved at være
mig selv kan jeg blive
deres ligemand og ikke an-
komme af dem.
Og her er i forklaringen
på mangt og meget bl. a.:

1. Hvis jeg var mig selv
ville min tid være for at
jag kunne nå pladsen i min hids-
-kunst kan være tilstede - det
er den ikke min jordi jeg

vil ligne de andre - og derfor
blev er an doublet.
2. Hvis jeg var mig selv
ville mit behov for kunst-
-tidskrift - bl. a. o. l. ikke
være af den samme størrelse
- hste og det er idag -
jeg ville ikke i den grad
hver måned vente spændt
på nyheder og de tre for
der i internationale kunst -
-havet kvartier.
Jeg ville være den melle-
-ste glade for jeg ville, in-
-teresser mig mere for
mægt ~~for~~ selv havde end
hvad andre du ved - kendte
og mente.
3. Som i Kunst kan sigledes
og i livet - jeg ville have
mod til at have en me-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- mig fra de små daglige
til de større og alvorlige
problemer uden stadig at
skulle spørge om den var
rigtig eller forkert.
Det ville være min mening
om det så det forhold den
og den situation man så
om den var rigtig eller
forkert - fordi den var og
indtænkt hvad der var og
fjelt og mente i den helt
bestemte situation.
Først når man har styrket
den adfærd - er man fri -
er man sig selv på gælden
og ondt.
Det er hverken i livet
eller kunsten at spørge -
mål om at have ret

man alene om at være i fuld
overensstemmelse med sig selv.
Alt det sidder på med
overbevisning - frisk og frivillig
og skriver med - med i mar-
-gen hvis Studio Inter-
-national eller Art Forum
dem på i mit og af den
priser på dem på med
nå den de hænder som en
maler og tegner nøjagtig
på det så det med alle af
hvad der har sig det
skriver - så ad lyder på
uden at bli nke over.
Så vil man på fuld stand
som man og man på bliver
en tid at gæle.
Hvad er det for en magt
disse udslag af det i internu-
-tionale kunstliv har over

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mig?
Det er selv fæstet en drøm
en længsel efter at være
med i livet. Selv om jeg
kan se det som synkret i
denne drøm og længsel
som i alle tider er
det jeg altid vil en lands-
-oprindelse af den er der.
Det var den der fik mig
til at besøge mig her i
Paris - det er den som
ger at jeg prøver på at
lignes i det stas med de
anden, den der er kom-
-met i inden for.
Selv om jeg kan opdele over
at det faktisk sig sådan
ofte kan fortvile ind-
-til selv meget over at

Jeg har den længsel og
drøm - så er den der og
kan ikke formodes.
Alle realitetenes odds er imod
denne drøm - men den er
der altid vel håndtaget.
Det er min store sorg
mit livs ubehag.
Det er at jeg ikke er
med i det finansielle
kampen - at jeg står uden-
-for at det er.
Men det er der jo INTET
at gøre ved - det er en
kants grænse som en inu-
-bitabel eller en kvantisk
sag dom. Og som disse
skulle kan ~~man~~ man
man leve med den
kants oprindelse.
og hvad jeg vil kan jeg

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ude mærkel se at j' aldeles
i hke vilke egne j' ind-
at det tage i den ne; inkr-
-mationale kulturen h'j - men
d'ym man s'letter den k'ose
den ke i hke.

D'ym man er selvfuldshy
et produkt af min opv'else
- l'ise (s'ygelse) d'ym h'j
at blive akcepteret af
andre - af verden - j' af
h'le min v'erd. J' vil be-
-kr'edes. Den ne d'ym
h'j un'etken delse - bet'ndel-
-gelse er s'ygelse j' den
j'erner min h'j den ene-
-ste min h'j hed j' at
opn' bekr'ndel'gheden - eller
j'ere den bekr'ndel'gheds
nem h'j ved at h'ndere

min i at bet'ndel'gheden min
selv.

Det kan j' i hke j'edi j'
lever i den u' h'is man som
en formid' h' med j'ere. U' -
-d'ring - noget af j'ere
n'et andet sk'edt - d'ffer
vil man k'um hos sig selv
bet'ndel'gheden man un'et
j'ere j' i hke det man
man er sk'edt.

Og i hke alone det - man vil
og j' k'um akcepteret det hos
en selv som man ved, eller
j'ere at i de, om v'erdeman,
j'inder akcepteret det - s'j
den kan un'etken an.

Alt dette s'ier helt k'um
j'ere min j' her op'et det
d'ring - man h'nd

